

Roș Hašana: Tašlih תשליך [anul 5783]

Taşlih este o ceremonie de rugăciune pentru Roș Hašana în cadrul căreia cei care se roagă își aruncă într-un mod simbolic păcatele într-o sursă de apă. Rugăciunea este făcută lângă sursa de apă și nu în sinagogă, unde se țin de obicei rugăciunile. Originea acestei ceremonii este în Așkenaz (Germania ori Franța) în sec. 15. Se bazează probabil pe versetul „Vei arunca toate păcatele noastre în adâncurile mării” (Mica 7:19).

Până spre sfârșitul sec. 14 această tradiție nu este amintită nicăieri: nu de comentatorii și înțelepții din perioada aceea, numiți în ebraică *rišonim* „primii” ראשונים și nu în toată literatura vastă de atunci, cum ar fi Șulhan Aruch și nici măcar în cartea de Zohar. Există o ceremonie asemănătoare în perioada de Gheonim (sec. 9-10), pe care ne-o amintește Rași, când se desfășurau asemenea ceremonii cu câteva zile înainte de Roș Hašana. Însă mulți cercetători cred că originea tradiției vine de la un obicei asemănător printre creștinii din orașul german Köln.

În secolele 16-17 obiceiul a fost adoptat de majoritatea comunităților Sefarad din lume. Răspândirea acestui obicei printre comunitățile sefarade s-a petrecut datorită marelui înțelept, cabalist din Țfat, Haiim Vital.

Desfășurarea ceremoniei

În prima zi de Roș Hašana (dacă cade de Șabat atunci în a doua zi), se merge la mare sau la o altă sursă de apă care curge, mai bine cu pești, și ne rugăm o rugăciune specială care se numește Tašlih, care înseamnă „aruncă”.

Dacă nu este o sursă de apă, se poate aranja o groapă cu apă sau orice altfel de rezervă cu apă, chiar și în curtea sinagogii. Rugăciunea se face după amiază, după terminarea rugăciunii de Minha, dar înainte de căderea întunerului.

În această rugăciune noi ne îndurăm să putem arunca toate păcatele pe care le-am acumulat în anul care a trecut ca să ne lepădăm de ele.

Există câteva variante de text de rugăciune însă cea mai frecventă între Așkenazi este compusă din două părți: prima este din Mica 7:18-20, iar a doua este Psalmi 33. Partea principală a rugăciunii se aude așa:

„Cine este Dumnezeu ca tine, care ierți nelegiuirea și treci peste fărădelegea rămășiței moștenirii tale? Mânia ta nu ține pentru totdeauna, căci îți găsești plăcerea în iubirea loială (*hesed*). Ne vei arăta din nou îndurare; vei învinge nelegiuirile noastre; vei arunca toate păcatele lor în adâncurile mării. Vei arăta fidelitate față de Iacov și iubire loială față de Avraham, așa cum le-ai jurat strămoșilor noștri în zilele de odinioară”.

נתינו ותשליך במצלות ים ועבר על-פושע לשארית נולתו לא-החזיק לעד אפו כי-חפץ חסד הוא. / ישוב ירחמנו יכבש עומי-אל כמוך נשא עו כל-חטאותם. / תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אש-נשבעת לאבותינו מימי קדם.

Când se ajunge la versetul כל-חטאותם ים במצלות ים. „vei arunca toate păcatele lor în adâncurile mării” fiecare își scutură haina și buzunarele ca un simbol de debarasare de păcate și un semn că vrem să începem de acum o viață demnă și pură.

Această profeție este una la mult timp după profetul Mica, spusă de exilații din Babilon ca o profeție de consolare și

eliberare. Ea a fost adăugată la cartea lui Mica mult după el.

După aceea se citește psalmul 33.

Ritualul impresionant de Tašlih este încă un apogeu al zilelor de *tešuva* „căință” תשובה, după ce turma de sfinți care au trecut în fața judecătorului întregului pământ ca niște condamnați la moarte, se adună în grupuri pe malul apei, șoptesc cele 13 *midot*, sperând că vor avea parte de *tešuva* și de bunătatea și îndurarea Creatorului.